

ปิยาพร อภิสุนทรางกูร 2550: การวิเคราะห์อุปลักษณะจากนวนิยายทมยันตี ปริญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชา
ภาษาศาสตร์ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิติมา อินทรมพรรษ์,
Ph.D. 124 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์อุปลักษณะในนวนิยายของทมยันตี ซึ่งเลือก
นวนิยายที่ได้รับความนิยมสูงสุด 5 เรื่อง ด้วยกัน คือ แก้วกลางดง ทวิภพ คู่กรรม ทรายป และ
อติตา

ผลการวิจัยด้านอุปลักษณะแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ด้วยกันคือ ผลการวิเคราะห์ด้านชนิดของ
คำ ซึ่งปรากฏว่าคำชนิดต่างๆ สามารถปรากฏเป็นอุปลักษณะในบริบทได้ และในการวิจัยครั้งนี้
ปรากฏดังนี้ คำนาม 75.50 เปอร์เซ็นต์ คำกริยา 24.40เปอร์เซ็นต์ คำคุณศัพท์ 0.10 เปอร์เซ็นต์
ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างคำ ซึ่งปรากฏว่าอุปลักษณะนั้นไม่ได้มีเฉพาะคำโดด แต่บางอุป
ลักษณะยังมีโครงสร้างคำอีกด้วย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏดังนี้ คำประสม 70 เปอร์เซ็นต์ คำ
เดี่ยว 22 เปอร์เซ็นต์ คำซ้อน 5 เปอร์เซ็นต์ ประโยค 1.5 เปอร์เซ็นต์ และวลี 1.5 เปอร์เซ็นต์ ผลการ
วิเคราะห์อุปลักษณะที่มีโครงสร้างคำประสม ซึ่งปรากฏเป็นอุปลักษณะมากที่สุด ซึ่งปรากฏ
โครงสร้าง [นาม+นาม] มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ [นาม+กริยา] หรือ [กริยา+นาม] [นาม+คำ
ประสม] หรือ [คำประสม+นาม] [(นาม+นาม)+กริยา] [(กริยา+นาม)+(นาม+นาม)] และ [กริยา+
กริยา] ตามลำดับและการวิเคราะห์อันดับสุดท้ายคือผลการวิเคราะห์อุปลักษณะในการจัดหมวดหมู่
ตามความหมายประจำรูปภาษา ซึ่งสามารถจัดได้ 22 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ สัตว์ พืชพรรณ
ธรรมชาติ มนุษย์ อาหาร กริยาการกระทำ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย สิ่งของหรืออุปกรณ์เครื่องใช้
สถานที่หรือตำแหน่ง การใช้ชีวิต งานมหรสพหรือพิธีกรรม ตัวละคร ของมีค่าหรือเงินทอง
นามธรรม ลำดับญาติ ขนาดหรือรูปร่าง การปกครอง การพนัน รสชาติหรือรสสัมผัส พลังงาน
และ อาการความรู้สึก ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และ ระยะทางหรือตัวเลข